



دانشگاه سنگر دفاع از آزادی و برابری!



جمال کمانگر

به سال ۱۳۳۲ شمسی بر میگردد با جانبختن سه تن از دانشجویان دانشگاه تهران این سنگر ضد استبداد سیاسی اعلام موجودیت کرد. نیم قرن از آن حادثه گذشت تا اینبار دانشجویان چپ و کمونیست بعد از یک دوره سرکوب سیستماتیک و میدان داری انجمنهای اسلامی و تحکیم وحدت، پرچم آزادی و برابری را با روشن بینی بر افراشتند.

دانشجویان چپ و کمونیست فضای اختناق را با ابتکارات و فداکاریهای خود شکستند. در مقابل "تحکیم وحدت" قد علم کردند. و دهها نشریه، انجمن و گروه مطالعاتی مارکسیستی تشکیل دادند. برآمد این تلاش جسورانه، "دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب" بود. "داب" محصول تلاش طیف وسیعی از دانشجویان کمونیست بود که روشن تر از نیم قرن گذشته مطالبات و خواسته های را طرح و پیگیری کرده اند که با جامعه، با خواسته های جنبش کارگری، زنان و دانشجویان مربوط بود. پلانفرم خود را "حقوق جهانشمول انسان" قرار دادند. پیشروترین قوانینی که تاکنون مدون شده است.

صفحه ۴

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۱۱ آذر ۱۳۹۰
۲ دسامبر ۲۰۱۱

از سخنان جوانفکر تا حمله به سفارت انگلیس

حسین مرادبیگی

سخنان هفته گذشته جوانفکر، مشاور احمدی نژاد و مسئول روزنامه دولتی ایران، حاکی از تشدید شکافهای درون جمهوری اسلامی بود. جوانفکر تا آنجا پیش رفت که به نقش مستقیم خامنه ای و بیت رهبری او در سرکوب جنبش سبز و اعتراضاتی که حول انتخابات سال ۸۸ شکل گرفت اشاره کرد. در کنار این، حمله روز سه شنبه عوامل جمهوری اسلامی به سفارت انگلیس در تهران، ابعاد تازه ای به تنش میان جمهوری اسلامی و آمریکا و دول غرب داده و اختلافات درون جمهوری اسلامی را نیز تحت الشعاع خود قرار داده است.

محتوای جنگ سفارت انگلیس- ایران



(بخشهایی از مصاحبه رادیو پرتو با رحمان حسین زاده)

میشود که ساعه ای در آسمان آبی بود. جمهوری اسلامی که به نظر میرسید که روابط خودش را با جامعه بین المللی با چنگ و دندان داشت، بهبود میبخشید، یک دفعه حمله به سفارت انگلستان را سازمان دادند، آشکارا همه شواهد نشان میدهد که سازماندهی شده بوده از یک طرف گفته میشود روند طبیعی جمهوری اسلامی همین بوده که هست شما چه فکر میکنید؟

جمهوری اسلامی دوباره اوج گرفت. به علاوه این اتفاق حمله به سفارت انگلیس در تهران ضرب در اختلافات جناحی درونی خود جمهوری اسلامی هم می شود. بارها گفتیم این کشمکش که غرب با جمهوری اسلامی دارد، جمهوری اسلامی از آن بهره برداریهای خودش را می کند و این یک نمونه تیپیک از آن بهره برداری سیاسی است که جمهوری اسلامی وجناحهای آن از آن استفاده می برند و قبل از هر چیز اتفاقا علیه جامعه ایران و خود مردم از آن استفاده می برند.

صفحه ۲

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-communist Party of Iran - Hekmatist

قدردانی از رفیق خالد حاج محمدی

بیش از دو سال هر هفته و به طور منظم نشریه کمونیست هفتگی با سردبیری رفیق خالد حاج محمدی انتشار یافت. در تمام این دوره ما شاهد تلاش جدی و پیگیر رفیق خالد برای انتشار با کیفیت این نشریه بودیم. به این مناسبت هیئت دایم دفتر سیاسی حزب، بیشترین قدردانی را برای فعالیتهای رفیق خالد حاج محمدی در سردبیری نشریه کمونیست هفتگی قائل است.

با بهترین و بیشترین آرزوها، موفقیت هر چه بیشتر رفیق خالد حاج محمدی در فعالیتهای سیاسی و حزبی را خواهیم.

از طرف هیئت دایم دفتر سیاسی حزب حکمتیست
رحمان حسین زاده
بیست و هشتم نوامبر ۲۰۱۱

خامنه ای و دیگر سران جمهوری اسلامی را وارد دور جدیدی از این کشمکش کرده است که حمله به سفارت بریتانیا میتواند شروع آن باشد. تناقض خود جمهوری با هر نوع گشایش جدی در سرمایه داری ایران که بی شک بدون جلب سرمایه های خارجی و ورود تکنولوژی کشورهای غرب در مقیاس وسیعی مقدور نیست، مشکلات اقتصادی و سیاسی و اجتماعی ای که حکومت اسلامی با آن درگیر است، افزایش تحریمهای اقتصادی تا حد تحریم خرید نفت و تحریم بانک مرکزی ایران که

صفحه ۴

۱۶ آذر، علیه جنگ، علیه استبداد

برای آزادی، برابری

مظفر محمدی



در دل کشمکشهای حاد سیاسی و بحرانهای درون خانواده بورژوازی چه در سطح کشور و چه بین المللی و در فضای جنگی که بوجود آورده اند، در آستانه ۱۶ آذر دیگری قرار داریم. ۱۶ آذر امسال می خواهد به چه چیزی جواب بدهد و کدام توقع را برآورده سازد؟ این سئوالی است که بار دیگر و در اوضاع و احوالی متفاوت پیش

روی دانشجویان آزادیخواه دانشگاه ها قرار گرفته است. دانشگاه های ایران همچون کل جامعه به گرایشات سیاسی اجتماعی گوناگونی تقسیم می شوند. هر گرایش از زاویه منفعت خود دنبال پاسخ به این سؤال است.

صفحه ۲

تظاهرات ۲۵ نوامبر کارگران مصر به سوی میدان تحریر

صفحه ۳

اعلامیه تشکیلات بریتانیای حزب حکمتیست

اعتصاب میلیونی و تظاهرات صدها هزار نفری پاسخ طبقه کارگر بریتانیا به دولت این کشور!

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

محتوای جنگ سفارت ...

فضاسازی جنگی و فشارهایی که کشورهای غربی دارند، تهدیداتی که خود بریتانیا داشته، اینجا منجر شد به اینکه اول مجلس اسلامی سطح رابطه را پایین بیاورد با بریتانیا و از همانجا رقم خورد که در فکر آکسیونها و اقدامات دیگری خواهند بود. شما هم اشاره کردید، برنامه ریزی شده بود و یک مشت کسانی که عمدتاً جزو موجب بگیران هیئت حاکمه جمهوری اسلامی، بیت رهبری و این مورد حتی مجلس اسلامی هستند، سازمانش دادند و اسمش را گذاشته اند، "حمله دانشجویان" که خیلی روشن است، اینها دانشجو نبودند! به سفارت حمله کردند تا از این وضعیت استفاده ببرند. از این طریق بر معضلات واقعی که با آن دست بگریباند، سرپوش بگذارند، اذهان عمومی را به جای دیگر کانالیزه کنند، این جزو شگردهای دولتهای بورژوا و جمهوری اسلامی بوده است. دوباره جمهوری اسلامی چهره ایستادگی در مقابل تعرض "بیگانگان و دفاع از کشور و ملت" را دارد به خودش می گیرد. میخواهد توهم ایجاد کند، می خواهد در عین حال جامعه را به نظر من از این طریق مرعوب کنند و خودی نشان دهند. بعلاوه جدالهای جناحهای درون جمهوری اسلامی هم در این مورد خود را نشان میدهد. کل دارودسته بیت رهبری و حتی این مورد مجلس اسلامی که الان خودش را در راستای بیت رهبری و خامنه ای تعریف

میکند، با حمایت از اینکار به مانوری در مقابل دولت احمدی نژاد دست زدند. اظهار نظر سخنگوی وزارت خارجه شان حاوی ناخشنودی از این کار است، در صورتیکه علی لاریجانی رئیس مجلسشان کاملاً با خشنودی دارد از آن دفاع میکند. ما حصل کل این فضا سازی نهایتاً علیه مردم است. این عاقبت مانورهای سیاسی است که اتفاقاً کشورهای غربی طی این ماجراها به دامن جمهوری اسلامی می ریزند و این رژیم هم از آن به عنوان "موهبت الهی" استقبال میکند. از طرف دیگر کشورهای غربی هم بهره برداریهای خود را دارند. تعطیلی سفارت انگلیس، به علاوه آلمان و فرانسه و نورژ سفیر فراخوانند. با این فضا سازی ظاهراً پرونده جمهوری اسلامی را سنگین تر میکنند برای اهداف و برنامه هایی که احتمالاً در آینده داشته باشند. این چار چوبی است که این اتفاق در آن اتفاق افتاده است.

راديو پرتو: خیلی کوتاه، مردم و کارگران چگونه باید نگاه کنند به این مسئله؟

رحمان حسین زاده: بارها تاکید شده و فکر کنم تجربه خود کارگران و مردم هم هست، این مانورهایی که هم کشورهای غربی دارند و هم بهره برداریهای جمهوری اسلامی و جناحها از آن سرسوزنی ربطی به منفعت کارگر و مردم در جامعه ایران ندارد. تنها ندارد در ضدیت آشکار با منفعت کارگران و مردم است و این را به روشنی می بینیم. از این فضا و تهدیدات آمریکا و غرب، جمهوری اسلامی علیه مردم و علیه آزادی های سیاسی استفاده میکند. با اتکا به تحریم اقتصادی تعرض وسیعتر به سفره مردم را تدارک می بیند. این واقعیت را باید دید و اعتراض و مبارزه خود را مستقل از جدالهای غرب و جمهوری اسلامی باید به پیش برد. کارگر و مردم در جامعه اعتراض خود را دارند. چهارشنبه همین هفته در لندن دبیر در

راديو پرتو: این جدال تاکنون به نفع جمهوری اسلامی نچرخیده است؟

رحمان حسین زاده: در این دور جدید فکر نمیکنم. این دوره فرق میکند. این ماجرا بر بستر تحولات خاورمیانه برجسته شده است. تحولات خاورمیانه به ضرر جمهوری اسلامی چرخید. موقعیت منطقه ای آن ضعیف شده است. آمریکا و کشورهای غربی این را میدانند و خود در فکر آنند، اوضاع منطقه را در راستای منافع خود شکل دهند. از جمله میخواهند به مزاحمتهای

۱۶ آذر، علیه جنگ، علیه ...

آخوند و حراست و بسیج و حزب الله دانشگاه ها از همین حالا خود را برای مقابله با هر نوع صدای اعتراض و آزادیخواهی آماده می کنند، تیم های جاسوسی شان را تشکیل و گروه های فشار و تعرض به تجمع های دانشجویان و بهم زدن اجتماعات را بوجود می آورند. انجمن های اسلامی و تشکل ها و شعبات ملی مذهبی، ناسیونالیستها و طرفداران جنبش سبز تلاش خواهند کرد بخشی از دانشجویان را به دنبال خود بکشند تا امید جنبش شان را برای ابراز وجودی "سبز" برآورده سازند... اما این هنوز در صد بسیار کمی از توده عظیم دانشجویان دانشگاه ها را تشکیل می دهد.

توده ی عظیم دانشجویان، نه منفعتی در جمهوری اسلامی و نهادهایش دارند، نه ملی اند، نه مذهبی. تجربه جنبش سبز را پشت سر خود و ده ها درد و مساله و مشغله و مطالبه دارند. تصاویر دانشجویان کشته شده در حملات اوباش جمهوری اسلامی به کوی دانشگاه پیش

چشمانشان است. تشکیل پرونده های قضایی، تعیین وثیقه های سنگین برای دانشجویان زندانی، اسلامی کردن دانشگاه، محرومیت های از تحصیل، تهدید به آپارتاید جنسی در دانشگاه ها، استبداد و خفقان و ارتجاع را با مغز و پوست و استخوان تجربه کرده اند. فقر و تنگدستی و بیکاری پدران و مادران و خانواده های خود و سرکوب اعتراضات کارگران علیه توحش سرمایه را لمس کرده اند... و با همه اینها در بیرون و درون دانشگاه ها زندگی کرده و بزرگ شده اند...

۱۶ آذر به این توده وسیع جوانان که اکثراً فرزندان کارگران و زحمتکشان هستند، تعلق دارد. فعالین چپ و رادیکال و دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب از چنین نیروی عظیمی در اطراف خود برخوردارند. روزهای قبل از ۱۶ آذر، روز بسیج توده وسیع دانشجویی علیه مظالم، ستم و سرکوب و تحقیر و بی حرمتی هایی است که به این جوانان و به کل جامعه ما روا داشته می شود. علیه پادگانی و اسلامی کردن دانشگاه، علیه هر گونه تحقیر و

بی حرمتی به انسان و علیه فضای جنگی امپریالیستها و علیه استبداد بورژوازی حاکم بر ایران است. ۱۶ آذر روز ابراز وجود جوانان و دانشجویان در دانشگاه ها در صفوف گسترده، مستقل از ناسیونالیسم و مذهب و خرافات و مستقل از جنبش ارتجاعی سبز، مستقل از صف اپوزیسیون منتظر جنگ و دخالت های امپریالیستی است. دانشجویان دانشگاه های ایران تجربه پر افتخار دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب را پشت سر دارند، شبح پرچم آزادی و برابری هنوز بر فراز دانشگاه ها در گشت و گذار است. آزادیخواهی و برابری طلبی از حمایت و سمپاتی صفوف گسترده ای از دانشجویان دانشگاه ها برخوردار است. مدافعان و فعالین این جنبش رادیکال و انسانی در میان دانشجویان کم نیستند.

علاوه بر اینها تجربه جوانان انقلابی کشورهای شمال آفریقا و بویژه مصر، الگو و الهام بخش انقلابیون جوان در منطقه و در سطح بین المللی شده است. جنبش وال استریت که اکنون جنبشی جهانی است، نابرابری نظام استمارگر سرمایه داری را نشانه گرفته است. اینکه بورژوازی یک درصدی از قبل استثمار 99 درصد انسانهای کارگر و زحمتکش جوامع بشری امروز، از همه نعمات برخوردار است و فقر و فلاکت و بیحقوقی و تبعیض و تحقیر را به 99 درصد شهروندان جامعه تحمیل کرده است...

۱۶ آذر ۱۶ از چنین پتانسیلی در دانشگاه ها و از چنین موقعیتی در جدال آزادیخواهی و انقلابیگری با نابرابری و استثمار و استبداد در ابعاد بین المللی برخوردار است. باید دید که دانشگاه های ایران در این ۱۶ آذر چگونه به استقبال یک ابراز وجود عظیم انسانی در محکومیت تهدیدات جنگی و استبداد جمهوری اسلامی، علیه تحریم اقتصادی، علیه تبعیض و نابرابری و تحقیر و ارتجاع در لباس ناسیونالیسم و سبز و سیاه خواهد رفت.

دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب، لولای اتحاد و همبستگی توده وسیع دانشجویان در دانشگاه ها و قلب تپنده یک جنبش عظیم انسانی در این بخش از جامعه ما هستند.***

مرگ بر جمهوری اسلامی!

تظاهرات ۲۵ نوامبر

کارگران مصر به
سوی میدان تحریر

فاطمه رمضان

در پی اعتلای جدید انقلاب در مصر، سازمانهای کارگری روز ۲۵ نوامبر تظاهرات بزرگی را به سوی میدان تحریر برگزار کردند و در مسیرهای گوناگون از محلات مختلف شهر قاهره تا میدان تحریر راهپیمایی کردند. در مسیر راهپیمایی، کارگران شعارهای طبقاتی و انقلابی علیه قوانین محدود کننده شورای ارتش سر میدادند: "اعتصاب قانونی است، علیه بقایای نظام ساقط شده است"، "انقلاب انقلاب تا پیروزی، ضدانقلاب بر مصر حکومت میکند"، "معیشت، آزادی، عدالت اجتماعی"، "کارگران مصر با قدرت اعلام میکنند: ما حکومت ارتش را نمیخواهیم"، "انقلابیون مصر اعلام میکنند: نه طنطاوی و نه جنزوری" (جنزوری نخست وزیر جدید مصر که توسط شورای ارتش مامور تشکیل کابینه شده است)، "اعتصاب سلاح ماست علیه سلطه ارتش، قدرت باید در دست ما باشد" و ...

یکی از زنان شرکت کننده اظهار داشت: "خبری از عدالت اجتماعی نیست اصلاً. هیچ نشانه ای از بهبود معیشت در زندگی مردم دیده نمیشود. جنزوری سه بار در حکومتهای سابق وزیر بوده، و اصل تعیین حداقل و حد اکثر حقوق را رد کرده است. ما هم او را رد میکنیم". کارگر دیگری اضافه کرد: "آنچه امروز جریان دارد مبارزه بین زدها و مردم است، شورای ارتش و پلیس آنها طبعاً نماینده زدها هستند و از بقایای نظام سابق دفاع میکنند".

فاطمه رمضان رهبر کارگری سوسیالیست شناخته شده در صف مقدم تظاهرات و راهپیمایی حضور داشت و درباره موقعیت طبقه کارگر در انقلاب جاری مصر چنین گفت: "تا کنون هنوز کارگران و سازمانهای کارگری با ظرفیت کافی و تحرک متحدانه کافی به میدان نیامده اند. ما هنوز در ابتدای تولد جدیدمان هستیم. تشکلهایمان جدید هستند و جریانات گوناگونی بطور جدی علیه تشکلهای ما میجنگند و در راس آنها اساساً دولت و این ارتش است که قانون ممنوعیت اعتصاب را تصویب کرده اند، قانونی که حسنی مبارک جرات تصویب آن را نداشت. در حالیکه از تصویب قانون حاضر و آماده آزادی تشکلهای کارگری سر باز میزنند. بخصوص سرمایه داران، تشکلهای جدید کارگران را بویژه در مناطق صنعتی مرتباً زیر ضرب و فشار میگذارند. قصابی میکنند. کارگرانی که دست به تشکیل اتحادیه محل کارشان بزنند را اخراج میکنند. انگار کارگران باید تمام عمر از حق تشکل محروم بمانند. این نظام حقیقتاً از پیوستن کارگران به میدان تحریر وحشت دارد. چون کارگران نقش مهمی در ساقط کردن مبارک داشتند. طبعاً ما منکر این واقعیت نیستیم که کارگران ابتدا در ظرفیت طبقه وارد نبرد نشدند اما بعداً اعتصابات و تحصنهای روزمره صدها کارخانه و شرکت، موجب تسریع سقوط حسنی مبارک شد و در واقع دور اول انقلاب ۲۵ ژانویه را به سرانجام رساند".

تظاهرات و راهپیمایی کارگران به رغم تلاشهای پلیس ارتش برای ممانعت از ورود آن به میدان تحریر وارد میدان شد و با فریاد شعارها مورد استقبال قرار گرفت.

برگرفته از سایت مرکز کمونیسم پرولتاری در جهان عرب <http://www.pcaworld.net>

اعلامیه تشکیلات بریتانیای حزب
حکمتیستاعتصاب میلیونی و تظاهرات
صدها هزار نفری پاسخ طبقه
کارگر بریتانیا به دولت این
کشور!

روز چهارشنبه ۳۰ نوامبر (نهم آذر) بالغ بر دو میلیون کارگر بخشهای خدماتی شهرداریها، آتش نشانیها، پرستاران، مامورین مرزی در فرودگاهها و بنادر، معلمین، پرستاران و کارگران قطارهای در اعتراض به تغییرات پیشنهادی دولت در مورد حقوق و سن بازنشستگی، دست به اعتصاب زدند. در این طرح قرار است سن بازنشستگی از ۶۰ سال به ۶۷ سال و همچنین پرداخت ۳ درصد بیشتر از قبل برای بیمه بازنشستگی و در عوض کمتر از یک درصد به حقوق آنان در شرایطی که تورم افسارگسیخته عمل میکند، به دستمزدها اضافه خواهد شد. در عین حال اتحادیه های کارکنان بخش دولتی میگویند بر اساس تغییرات پیشنهادی دولت در زمینه شرایط بازنشستگی، سهم کارکنان در حق بیمه بازنشستگی افزایش می یابد در حالیکه مستمری کمتری به هنگام بازنشستگی به آنها پرداخت خواهد شد.

دو سوم مدارس تعطیل شدند، قطارها از حرکت باز ایستادند و هزاران نوبت بیمارستانها به تعویق افتادند و آشغالهای شهرها دست نخورده باقی ماندند. برای کنترل مرزها از پلیس اعتصاب شکن استفاده نمودند. این روز روز قدرت نمایی طبقه کارگر بریتانیا بود. دولت در یک هفته اخیر رهبران اتحادیهها را به برخورد غیر مسئولانه متهم کرده است، اما این اتهامات خللی در اراده رهبران اتحادیهها وارد نکرده است. درصد بالایی

از مردم وسیعاً علیرغم زهر افشانی دستگاه حاکم از اعتصاب حمایت کردند. رهبران اتحادیههای کارگری در این راهپیمایی به دولت هشدار دادند که اعتراضات آنان تا منصرف کردن دولت از تصمیم خود ادامه خواهد داشت و در صورت تن ندادن دولت در ماه ژانویه سال آینده مجدداً وارد اعتصاب خواهند شد. در عوض نخست وزیر انگلیس، کامرون گفت "این اعتراضات خللی در اراده آنان وارد نمیکند" اما در اوج بیان "قاطعانه اش" ترسی بر او مستولی بود، ترس از جنبش خودآگاهی که به جریان افتاده و وارد عمل شده است. بریتانیای امروز بریتانیای قبل از تحرکات میدان تحریر مصر و جنبش موسوم به اشغال وال استریت، نیست. طبقه کارگر بریتانیا نیز از رویدادهای تاریخی یکسال گذشته درس گرفته است و نه میخواید و نه میتواند در مقابل این درجه از افسارگسیختگی و تحمیل فقر و بیکاری نظارمگر خاموش بماند و تاوان بحرانی را بدهد که نقشی در ایجاد آن ندارد.

حزب حکمتیست در بریتانیا وظیفه انترناسیونالیستی خود میدانند که در این جدالهای تاریخی و تعیین کننده در کنار طبقه کارگر این کشور سهمی ایفا کند و به همین منظور از اطلاع رسانی تا حضور فعال در اعتراضات موجود همروش با طبقه کارگر بریتانیا خواهیم ایستاد.

تشکیلات بریتانیای حزب کمونیست
کارگری ایران - حکمتیست

نهم آذر - ۱۳۹۰ - اول دسامبر ۲۰۱۱

(تلخیص از کمونیست)

تلویزیون پرتو

تلویزیون پرتو روزهای جمعه ساعت ۶ تا ۷ بعد از ظهر به وقت تهران از کانال KBC روی ماهواره هات برد پخش میشود.

فرکانس پخش

HOTBIRD

DL freq.: 11604

Ghz

FEC: 5/6

Pol.: H

SR: 27500

HB: 8

TP: 155

زمان پخش برنامه های پرتو را به

دوستان و آشنایان خود اطلاع دهید

ما را از کیفیت پخش برنامه ها مطلع کنید

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

از سخنان جوانفکر تا ...

تکرار حوادث سال ۸۸ از سر بگذرانند. در عین حال کوبیدن کسانی از "خودی‌ها" نظامشان که در این جو و فضا بخواهند در اختلافات جناحی، خامنه‌ای و بیت رهبری او را نشانه روند. و سرانجام و مهمترین آن، استفاده از جو و فضای جنگی که با آن خواستهای اقتصادی و رفاهی توده کارگر و دیگر مردم آزادیخواه را بی جواب گذاشته و مبارزه و تلاش آنان را برای آزادیهای سیاسی و تعرض به حکومت اسلامی سرکوب کنند.

تصمیم دولت انگلیس برای بستن سفارت جمهوری اسلامی در لندن و اقدامات مشابه دیگر کشورهای اروپایی در حمایت از این دولت ممکن است بتواند به انزوای بیشتر جمهوری اسلامی در سطح جهانی منجر شود بویژه که حکومت اسلامی دیگر از موقعیت قبلی اش در منطقه برخوردار نیست.

در این مورد بدون شک مفسرین و تحلیل‌گران و سخنگویان بورژوازی از راست و چپ آن وارد میدان خواهند شد و روی دور جدید کشمکش میان جمهوری اسلامی و دول غرب سرمایه‌گذار خواهند کرد. اینها از هم اکنون پادبان امید خود را به آن بسته‌اند. از آن بعنوان ابزاری برای حذف نیروی "رقیب" درون حکومت اسلامی نام می‌برند. میگویند که جمهوری اسلامی برای بقاء خود دنبال "برکتی" است و

غیره. اما برای کارگران و رهبران و فعالین کمونیست درون طبقه کارگر، امید بستن به کشمکش میان این دول ارتجاعی و جنایتکار جایی ندارد و راهی نیست که در آن بروند.

اگر افشاگری جوانفکر در مورد نقش خامنه‌ای و بیت رهبری او در سرکوب اعتراضات سال ۸۸ و هر نوع کشمکش جناحی درون جمهوری اسلامی به منافع توده کارگر و دیگر مردم آزادیخواه بیگانه و بی‌ربط است و تنها دست کلیت جمهوری اسلامی را در 32 سال سرکوب مداوم این مردم رو میکند، تشدید تنش و کشمکش میان آمریکا و دیگر دول غرب با حکومت اسلامی نیز علیه منافع و مبارزه این مردم است.

جمهوری اسلامی بدون شک در جستجوی راهی برای بقاء خویش بوده و هست و گسترش فضای جنگی نیز مورد دیگری از آن است. اما پشت تلاش جمهوری اسلامی برای بقاء خویش، تلاش این دولت برای نشان دادن مطلوبیت خود به بورژوازی داخلی و خارجی در حفظ پایه‌های نظام سرمایه‌داری و دستگاه سرکوب و بوروکراسی آن در ایران خوابیده است. جمهوری اسلامی علی‌رغم تناقض پایه‌ای خود با گسترش سرمایه‌داری ایران، می‌خواهد به کل سرمایه‌داری ایران نشان دهد که هنوز با سرکوب عریان خود بهترین مدافع بورژوازی

در داخل و خارج در مقابل طبقه کارگر و دیگر مردم آزادیخواه در ایران بوده است. وضع طبقه کارگر و گذشته و سرمایه‌هایی که از قبل کار طبقه کارگر در دست سرمایه‌داران و کارفرمایان مختلف متمرکز شده است، گویای چنین کارکردی از حکومت اسلامی است.

طبقه کارگر و رهبران و فعالین کارگری باید با هوشیاری تمام اوضاع فعلی را تحت نظر قرار دهند. با تمام توان تلاش کنند که صفوف خود را مستقل از دو طرف این کشمکش ارتجاعی و این تهدیدات ضد مردمی، در راه تحقق اهداف آزادیخواهانه خود متحد و نیرومند سازند. دست در دست هم‌دیگر بگذارند. صفوف خود را از صفوف سرمایه‌داران و احزاب و نمایندگان راست و چپ بورژوازی جدا کنند. آمریکا و دیگر دول غربی بیش از سی سال است که در مقابل توده کارگر و دیگر مردم آزادیخواه و معترض به جمهوری اسلامی زیر بغل حکومت اسلامی را گرفته‌اند. راه انداختن فضای جنگی هر دو طرف این کشمکش که هر دو سویر ارتجاعی و سوپر جنایتکارند نیز علیه مبارزه این مردم در راه رفاه اقتصادی و آزادی و برابری است. طبقه کارگر و رهبران و فعالین آن باید علیه این وضعیت نیروی خود را متحد و متشکل کنند. ***

بخشی از اپوزیسیون نیامد و شروع به افشاگری علیه آنها کردند. این طیف وسیع را همه به حزب حکمتیست منتسب کردند. "ننو توده ایها" آتش بیار سرکوب جمهوری اسلامی شدند. اما این تجربه نشان داد "داب" فقط مختص به این تعداد از دانشجویان نبوده و نیست. بلکه طیف وسیعی را در بر می‌گیرد که در همه دانشگاههای کشور حضور دارند. داب سنت کار متشکل کمونیستی را در دانشگاه زنده کرد و الگوی سازمان‌یابی کمونیستی را اجرایی کرد که قبلاً وجود نداشت.

امسال در شرایطی ۱۶ آذر را گرامی

اساساً ریشه در تشدید رقابت قطب‌بندیهای جهانی جدید سرمایه و جنگ بر سر بازارهای تقسیم شده سابق دارد، بحران جهانی سرمایه که جدا از فاکتورهای جهانی و منطقه‌ای و محلی در مورد جمهوری اسلامی، افق هرنوع سرمایه‌گذاری جدی را در اقتصاد بورژوازی ایران کور کرده است، در مجموع طرفین این دعوی را به تشدید تنش و دور جدیدی از کشمکش میان خود کشانده است. حمله سازمان یافته جمهوری اسلامی به سفارت انگلیس جوابی است که خامنه‌ای و جناح او به اوضاع پیش رو داده‌اند. با علم بر اینکه از دست آمریکا و دول غرب کاری علیه جمهوری اسلامی ساخته نیست و حکومت اسلامی هنوز میتواند علیه منافع آمریکا و دیگر دول غرب در عراق و لبنان و فلسطین و افغانستان و در سطح بین‌المللی نیز وارد عمل شده و برای آنان مشکل ایجاد کند و لذا آنان را به کنار آمدن با خود وادار کند.

خامنه‌ای همچنین از سازماندهی حمله به سفارت انگلیس اهداف زیر را تعقیب میکند: کاهش اختلافات جناحی درون جمهوری اسلامی بر سر تقسیم و انتقال قدرت میان خود و متحد کردن آنان مجدداً حول بیگانه‌ستیزی که در آن بتوانند "انتخابات" پیش رو را بدون

دانشگاه سنگر دفاع از ...

به جرأت میتوان گفت مهری که دانشجویان "آزادیخواه و برابریطلب" این بار بر دانشگاه کوبیدند، برای نسلها محمل اتحاد و خودآگاهی خواهد بود. هر چند دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی اجازه نداد این سازمان کمونیستی و جوان به حیات خود ادامه دهد. هر چند دهها نفر از بهترین کمونیستهای ایران را زندانی، شکنجه و مجبور به تبعید کردند. هر چند رهبران "داب" بر خلاف میل خود مجبور به ترک ایران شدند. این تجربه درخشان خوشایند

میداریم که مسائل سالهای گذشته مانند استبداد سیاسی، فضای جنگی و مخاطرات آن، تحریمهای اقتصادی و غیره کمکان و با شدت بیشتری روی میز جامعه قرار دارد. "داب" دانشگاه را به سنگر دفاع از مدنیت جامعه، سنگر دفاع از زندگی و امنیت و آسایش مردم و علیه فضای جنگی تبدیل کرد. دانشگاه را به سنگر دفاع از آزادی عقیده و بیان، دفاع از رهایی زن تبدیل کرد. در عمل با پیوند محکم بین فعالین کارگری و دانشجویی شعار "کارگر، دانشجو، اتحاد اتحاد" را عملی کرد. برای نسل جدید دانشجویان

مبارز و کمونیست ۱۶ آذر محملی برای متحد کردن توده وسیع دانشجویان حول انسانی‌ترین، مدرنترین و رادیکالترین، آزادیخواهان ترین است. برای دانشجوی کمونیست و رادیکال آذرماه فرصتی برای معنی کردن کمونیسم و ایده‌های برابری طلبانه در میان دانشجویان است. دانشگاه در ۱۶ آذر باید جامعه را در مورد خطرات جدی که همین امروز امنیت و معیشت مردم را هدف قرار داده است هوشیار کند. ***

به جرأت میتوان گفت مهری که دانشجویان "آزادیخواه و برابریطلب" این بار بر دانشگاه کوبیدند، برای نسلها محمل اتحاد و خودآگاهی خواهد بود. هر چند دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی اجازه نداد این سازمان کمونیستی و جوان به حیات خود ادامه دهد. هر چند دهها نفر از بهترین کمونیستهای ایران را زندانی، شکنجه و مجبور به تبعید کردند. هر چند رهبران "داب" بر خلاف میل خود مجبور به ترک ایران شدند. این تجربه درخشان خوشایند

نشریه حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

سردبیر: رحمان حسین زاده

hosienzade.r@gmail.com

www.hekmatist.com

کمونیست را بخوانید

کمونیست را بدست کارگران برسانید

کمونیست را تکثیر و توزیع کنید

به کمونیست کمک مالی کنید

هکمتیست

رادیو پرتو صدای رادیکال طبقه کارگر

ساعت پخش رادیو پرتو جمعه‌ها

۱۸ تا ۲۰ به وقت لندن

۱۹ تا ۲۱ به وقت اروپای مرکزی

۲۱-۳۰ تا ۲۳-۳۰ به وقت ایران

شما میتونید در ایام هفته شنونده تکرار برنامه در همین ساعت باشید

www.radiopartow.com/wp/

زنده باد سوسیالیسم